

### סליחות, סליחות, סליחות!!!

עוד שבוע ויומיים נתחיל בעזרת השם לומר סליחות. כלומר החברים הספרדים. אליהם יצטרפו חלק מהאשכנזים, שאוהבים להצטרף לספרדים וליהנות איתנו.

עם יד על הלב, אתה מחכה לסליחות, או אתה רק בשלב העיכול והספיגה של הסיטואציה, לראות איך אתה מתמודד עם התיק שעומד ליפול עליך?

אני זוכר שכאשר פרצה מלחמת "שמחת תורה" (שיש קוראים לה "חרבות ברזל") היינו אומרים סליחות, ולא רק בחודש אלול ועשרת ימי תשובה, אמרנו בסוף תשרי, אחרי החג.

בחיים לא אמרנו בימים אלו סליחות, אך הרגשנו בעצמות שזה נצרך. אף אחד לא אמר "עזוב אותך, אין לי כח". כולם הבינו שזה "על החיים ועל המוות", ושחייבים להרבות זכויות למען החיילים היקרים שלנו, ולמען כלל ישראל, למען כל אחד ואחת מאתנו.

אם נחשוב לעומק נגלה, שזו בדיוק מטרת הסליחות בכל שנה. יש מלחמה בשמים, איך תיראה השנה הקרובה. בראש השנה יפסקו את הדין לפרט ולכלל. ולכן כל זכות חשובה, כל תפילה יקרה, ובעיקר הסליחות, כי אנחנו יודעים שהכל תלוי במעשים שלנו, ואם נבוא בכפיפת קומה, ובעונה יתירה, ונבין "כִּי בְּחַטֵּאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמָּד לְחֶרֶף לְכָל סִבְיָתֵינוּ" [דניאל ט', טז], אז נזכה לשנה טובה, לחיים טובים, ולגאולה השלמה במהרה.

ה' רוצה להיטיב איתנו, אלא שחטאינו מונעים הטוב מאיתנו.

למרות שחטאנו, ה' מושיט לנו את ידו הפשוטה לקבל שבים, ומציע לנו אפשרות למחוק את כל העוונות שלנו.

וכל זה לפני יום המשפט הגדול בראש השנה. אין לך אהבה גדולה יותר מצד בורא עולם. אנחנו חטאנו לו, והוא רודף אחרינו להרשות לנו לבקש מחילה, והוא מסייע בדינו, כדי שנבוא נקיים, ונזכה לכל הטוב.

חברים, ככל שנעמיק יותר, נגיע לאהבת ה', ונקום בשמחה כדי לומר סליחות, כן, בשמחה.

### תורת החיד"א

**פני הדור כפני הכלב** - אפשר לומר במה שפירש הרב הגדול מהר"י רזאניס ז"ל פ' והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רועים לא ידעו הבין במה שאמר רז"ל צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם הכלב שמשאח אכילתו במעיו ג' ימים. וגם כתיב והיה ה' עם השופט דכאשר הוא מכווין לשם שמים ה' עמו לעוזרו ולתומכו... שאם היו יודעים זו הטובה היו שקטים... והיה להם לכווין לשם שמים ולבטוח עליו יתברך שהוא יהיה עמהם עכ"ד הרב ז"ל. ואפשר להסמיק זה דזה רמז פני הדור פני הארץ שהם רועים לא ידעו כי ה' עמם כמו פני הכלב שהוא עז וכעסן על שלא ידע שהקב"ה משאח אכילתו ג' ימים [דבש לפי פ, כט]

### תורת החיד"א

**פני הדור כפני הכלב** - אפשר לומר במה שפירש הרב הגדול מהר"י רזאניס ז"ל פ' והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רועים לא ידעו הבין במה שאמר רז"ל צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם הכלב שמשאח אכילתו במעיו ג' ימים. וגם כתיב והיה ה' עם השופט דכאשר הוא מכווין לשם שמים ה' עמו לעוזרו ולתומכו... שאם היו יודעים זו הטובה היו שקטים... והיה להם לכווין לשם שמים ולבטוח עליו יתברך שהוא יהיה עמהם עכ"ד הרב ז"ל. ואפשר להסמיק זה דזה רמז פני הדור פני הארץ שהם רועים לא ידעו כי ה' עמם כמו פני הכלב שהוא עז וכעסן על שלא ידע שהקב"ה משאח אכילתו ג' ימים [דבש לפי פ, כט]

## ילקוט יוסף

### סימן שלח - דברים האסורים משום השמעת קול



י. אסור לנגן בכלי שיר או בזוג ופעמונים בשבת, אפילו בשמחת חתן וכלה, ואפילו לדעת הרמ"א שכתב "שבזמן הזה שאין אנו בקיאים לעשות כלי שיר, ואפשר שעל פי זה נהגו להקל בכל", היינו דוקא לענין טיפוח וריקוד, אבל לנגן בכלי שיר, חלילה להקל על-ידי ישראל. והרוצה להקל בזה יש למחות בידו.

יא. יש להחמיר שלא לומר לגוי לנגן בכלי שיר בשמחה של מצוה בשבת, אפילו בכלי שיר שאינם פועלים על-ידי חשמל, חוץ משמחת חתן וכלה.

ולכן אסור לומר לגוי לנגן בכלי שיר בשמחת תורה. ועל-ידי ישראל אפילו לקשקש בפעמונים אסור.

יב. קיימא לן שבות דשבות במקום מצוה מוותר, והיינו אפילו במקום מצוה שיש בה הנאת הגוף, כגון לומר לגוי בשבת שיביא לו פת לסעודת שבת, וכמו שפסק כיוצא בזה מרן בשלחן ערוך (סימן שלח סעיף ב), שמותר לומר לגוי בשבת לנגן בכלי שיר לשמחת חתן וכלה, משום דהוי שבות דשבות במקום מצוה, אף על פי שיש במצוה זו גם הנאת הגוף. ושלא כדברי ערך השלחן שאוסר שבות דשבות במקום מצוה שיש בה הנאת הגוף, והוא עצמו מודה שדעת מרן השלחן ערוך להתיר. ואנן אתכא דמרן סמכינן.

יג. יש אומרים שלא הותר שבות דשבות במקום מצוה או במקום חולי, אלא כשהשבות האחד על ידי גוי, אבל שבות דשבות ששניהם על ידי ישראל, אסור אפילו במקום מצוה. ויש חולקים ואומרים שלעולם יש להקל בשבות דשבות במקום מצוה אפילו שני השבותים נעשים על ידי ישראל, ויש לסמוך עליהם להקל כשיש צורך בכך.

יד. מוותר להקיש בשבת על הדלת וכיוצא בזה. וכן מוותר להכות בשבת על הדלת בטבעת הקבועה בה, מאחר שכל זה אינו דרך שיר וגם אינו מתכוין לשיר. וכן הוא דעת מרן השלחן ערוך. אולם לדעת הרמ"א אין להקל בזה, אחר שעושה כן בכלי המיוחד לכך. והדבר פשוט שלכל הדעות אסור להשתמש בשבת בפעמון חשמלי.

טו. דלת אשר עם פתיחתה נשמע קול פעמונים בצידה הפנימי, והפעמונים תלויים בה כדי שבני הבית ידעו על כניסת אדם לבית, מוותר לפותחה בשבת, אף שנשמע קול מהפעמון דרך נגינה. ואין בזה איסור משום השמעת קול בשבת. ומכל מקום המחמיר להסיר את הפעמון מהדלת מערב שבת, תבוא עליו ברכה.

טז. פעמון הפועל על-ידי כח חשמלי, התלוי במשקוף הדלת, ואשר עם פתיחת הדלת הפעמון משמיע קול, צריך להסירו מערב שבת, כדי שלא לגרום חילול שבת עם פתיחת הדלת.